

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 4/2020

MAAILMAN
MUKAVIN KUTINA:

*Ants in
the Pants*

PIENTÄ SUUREMPI FESTARI // RUNOJA JA RYPPYJÄ // SAMHAIN MAAN PÄÄLLÄ

SISÄLTÖ

Kirjailijoiden Dublin	3
Samhainin tulet	5
Suurin minifestari	8
Poems and Pints	9
Salossa jyrää, kohta	10
Järjestösivu	11
Pikkuiset pikkujoulut	12

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2020

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Syksyn tähtimusikot Ants in the Pants, Ilona ja Lasse.

Mukana myös pikkujouluissa.

Kuva: Matti Sovijärvi

SLÁINTE, JOE!

Tanskalaisilla on tapana kehua maataan sanaleikillä: *our country is greater than it is small*. Irlantilaisuuteen ei ole siitä pitkä matka: ollakseen niin pieni kansa, irlantilaisia on todella paljon. Ja nyt voimme vielä todeta: ja merkittävässä asemassa.

Yhdysvaltain presidentin vaali- taistossa harva on jaksanut muistaa, että vaalivoittaja Joe Biden on taustaltaan irlantilainen. Se toinen on saksalaista sukujuurta, mutta ei silti tullut toimeen liittokansleri Merkelin kanssa. No, maailma on täynnä miehiä, jotka eivät kestä itseään älykkäämpiä naisia.

Näissä vaaleissa on Trumpin lisäksi toinenkin häviöjä: Boris Johnson. Hän on uhkaillut Britannian hylkäävän tekemänsä sopimukset, etenkin sen EU:n kanssa tehdyn alustavan, jossa tullirajan sovittiin kulkevan Irlannin merellä ja vihreän saaren säilyvän yhtenäisenä kauppa-alueena. Taloudellinen yhteistyö piti rakentaa USA:n kanssa.

Uhkauksesta on nyt mennyt uskottavuus. Biden ilmoitti jo syyskuussa, että mitään erityistä kauppasopimusta on turha toivoa Britannian ja Yhdysvaltain välille, jos hänet valitaan – jos Britannia ei pidä kiinni aiemmista sopimuksistaan.

Borikselle on jäänyt huonot kortit: jos diiliä EU:n kanssa ei synny, elo muuttuu yksinäiseksi ja ikäväksi.

MATTI SOVIJÄRVI

Päätoimittaja

SLÁINTE, JOE!

The Danish have a nice pun to praise their kingdom: our country is greater than it is small. With the Irish it is just same: being such a small nation, it is really a very big one. And now there is one more Irish person in a very high place.

During the American presidential struggle few have remembered that the President-elect has Irish roots – and has not forgotten them. The other candidate has a German background, but couldn't get along with Frau Merkel. Actually that is no surprise, the world is full of men who cannot get along with intelligent women.

There are two losers in the American elections. Trump is not the only one, but his disciple, Boris Johnson has also lost his foundation. He has threatened not only to implement Brexit without an agreement of any kind, but throw the current preliminary agreement into the wastebasket. According to the latter one the island of Ireland would have stayed as an unified economic area, without borders within the island. The EU outer border would follow the Irish Sea.

This would annoy the EU greatly, but Boris had a solution. We shall direct our trade across the Atlantic and make a deal with the USA, he suggested.

Boris could not be more wrong. Our dear Irish Joe Biden said that the US will make no deals with the English if they do not respect their former agreements. The word English was used here (not by dear Joe) on purpose instead of British. In a few years time there might be no Britain left, just England, Scotland and Wales – and an unified Ireland.

A lot of water will flow under the bridges of Liffey before we are there. If this happens, may it happen without violence.

MATTI SOVIJÄRVI

The Editor

Mitä pienin mahtava Pikkujoulu

Me kokoonnumme yhteisen kynttilän tai jopa kahden ympärille viettämään Pikkujoulua perinteiseen tapaan 5.12. Koronatilanteesta johtuen osallistujamäärä on rajoitettu 20 henkeen. Pikkujoulut pidetään

Molly Malone´sin tiloissa (Kaisaniemenkatu 1)
5.12. klo 17 alkaen.

Mukana on paljon hauskaa ohjelmaa ja kruununa kakun päällä, kaiken kirsikkoina **ANTS IN THE PANTS**.

Vain 20 ensimmäistä pääsee sisään.

The Most Magnificent Tiny Little Christmas

We shall gather around a candle or two to celebrate our Little Christmas in the most traditional way in the

Molly Malone´s (Kaisaniemenkatu 1)
on the 5th of December starting at 17 hrs

There will be lots of fun and as the cherries on top of the crown **ANTS IN THE PANTS**.

Regrettably, due to the Corona restrictions we can only host twenty participants.

Pubit ovat aina olleet Dublinin kirjallisen elämän keskiössä. Niissä on kirjoitettu, keskusteltu, väitelty, riideltä, sovittu, luettu ääneen ja yksin. Ja niin tehdään vieläkin. Kuva Roman Kharikovski, Wikimedia Commons.

SANOJEN *kaupunki*

I am a drinker with writing problems, sanoi Brendan Bevin usein siteeratussa mietteessään. Sanat kuvaavat melkein koko Dublinia: tuskin missään kaupungissa on niin monta pubia kaupunkilaista kohti eikä missään yhtä paljon muistumia kirjailijoista, heidän teoksistaan ja elämästään.

Aloitetaan huipulta. Dublinissa on syntynyt kolme nobelistia: **William Butler Yeats**, **George Bernard Shaw** ja **Samuel Beckett**. Heidän lisäksi dublinilaisia on muutama muu maailmankirjallisuuden ykkösketjuun kuuluva irlantilainen: **James Joyce**, **Oscar Wilde** ja **Jonathan Swift**. Kahta viimeistä pidetään yleisesti englantilaisina, mutta molemmat

ovat syntyneet Dublinissa, molemmat ovat myös **Trinity Collegen** kasvattaja. Swift myös kuoli kotikaupungissaan, Wilde puolestaan Ranskassa, mihin hän oli muuttanut vankilatuomionsa jälkeen ja kirjoitti viimeisen näytelmänsä **Salome** Ranskassa ja ranskaksi. Swift eli elämänsä jälkipuolen Dublinin Pyhän Patrikin (anglikaanisen) kirkon tuomiorovastina.

Dublinilaisten kirjailijoiden lista ei tähän lopu. Yksi heistä lienee myynyt enemmän kuin kaikki muut yhteensä: **Maeve Binchy**. Hänen laaja tuotantonsa on suunnattu etenkin naisille, mutta eivät kirjat ole suinkaan tämän genren joutavimmasta päästä, vaikka myyntimenestyksiä ovatkin. Kerroin muutama vuosi sitten dublinilaisessa kirjakaupassa sen

Irlannin Kansalliskirjasto (National Library of Ireland) on komea ja uljas rakennus Kildare Streetillä. Kirjallisuus kuuluu Irlannissa kristallikruunujen alle yhtä lailla kuin pubien hämää. Kuva Sean Housen, Wikimedia Commons.

henkilökunnalle Binchyn saaneen Nobelin, ja kirjakauppias innostui tosissaan asiasta. Kerroin toki asioiden oikean laidan ennen kuin näyteikkunaa ryhdyttiin laittamaan kokonaan uusiksi. Parinkymmenen romaanin lisäksi Binchy kirjoitti novelleja, matkakertomuksia, elokuva- ja tv-käsikirjoituksia, kuunnelmia ja näytelmiä.

Suomalaisesta elämänmenosta poikkeava piirre on Dublinissa ensikseenkin kirjakauppojen runsaus. Niitä on kymmenittäin – ja useimmat niistä tietysti pieniä. Toinen huomionarvoinen piirre on kirjallisten tilaisuuksien valtava määrä. Niitä on pubeissa ja muissa julkisissa paikoissa, osa ilmaisia, osa maksullisia. Jotkut ovat toivotonta kitchiä, toiset upeita sukelluksia kirjallisuuden ja traditioiden maailmaan.

Myös itse kaupunki on täynnä kirjallisuuden muistomerkkejä, kuuluisimpana ehkä James Joycen **Tower**, Torni, **Sandcoven** pikkukylässä ihan Dublinin vieressä. Kirjallisuuteen keskittyviä museoita ja muita instituutteja on vaikka millä mitalla: **James Joyce Centre**, **Chester Beatty Library**, **Writer's Museum**, **Museum of Literature Ireland**, **National Library**.

Alla on mainittu kolme tapaa elää itse Irlannin kirjallisuutta, mutta tapahtumia riittää, paljon.

Kaikista niistä ja muistakin – ja aukioloista löytää tietoa osoitteesta www.dublincityofliterature.ie

SIVISTYSTÄ JA PUBIRYÖMINTÄÄ

Tunnetuin ja ehkä arvostetuinkin on **Dublin Literary Pub Crawl**. **The Lonely Guide** rankkasi illan maailman toiseksi parhaimmaksi kirjallisuuskävelyksi. **The Sunday Times** oli kriittisempi: Dublinin pubiryömintä oli vasta nelonen maailmassa. Kävely on saanut myös virallista arvostusta: Dublinin kaupunki on virallinen sponsori.

Mistä on siis kyse? Jos oikein yksinkertaistetaan niin sirpaleteatterista ulkona kaduilla, ihan oikeilla tapahtumapaikoilla. Kertomusta vievät eteenpäin ammatinäyttelijät vain sanan voimalla. Lavasteina on itse Dublin, sen ihmiset ja paikat – ja pubit tietysti. Niiden yhteys kirjallisuuden on syvä ja kiinteä, muidenkin kuin Brendan Bevanin kohdalla.

Crawlin aikana käydään neljässä pubissa, Trinity Collegessa valojen jo sammuttua ja kuunnellaan ammattilaisia suorasanaista ja runollista tekstiä ja myös musiikin kimpussa. Sivistäväähän se on ja hauskaa. Jos haluaa itse panna paljon paremmaksi, kannattaa opiskella hyvin paitsi irlantilainen kirjallisuus, myös Dublin, sen pubit ja kaiken tämän keskinäinen yhteys.

Kesäaikaan kävelyä on joka ilta, marraskuusta maaliskuuhun vain viikonloppuisin. Starttipaikka on **The Duke Pub** (Duke Street 2). Tarkista kuitenkin: www.dublinpubcrawl.com

NYKYISTÄ JA MENNYTTÄ

Seven Towers on ihan eri genreä kuin pub crawl. Se on vapaaehtoinen organisaatio, joka kustantaa kirjoja (muutamassa vuodessa) ja järjestää kirjallisia iltoja, joissa luetaan vielä elävien kirjoittajien tekstejä. Tilaisuuksia on joka kuukauden viimeisenä keskiviikkoiltana. Joka toinen torstai on teemailta, jossa kolme tai neljä kirjoittajaa lukee omia tekstejään päivän teemasta. Myös läsnäolijat saavat osallistua omilla teksteillään. Paikka on nimeltään **The Box at the Twisted Pepper** (54 Middle Abbey Street).

www.seventowers.ie

Jos nykyaika ahdistaa, voi tehdä matkan syvälle kansantarustoon ja muinaisuuteen. **O'Sheas**-nimisen pubin (Talbot Street) perinteisiin kuuluu illallinen, jonka aikana kuullaan tarinoita ja runoja muinaisesta Irlannista: food, folk and fairies. Tripadvisorin mukaan Dublinin paras sivistysillallinen. Kun kaikella on tapana muuttua, tarkista:

www.irishfolktours.com

Ja kuten sanottu: eivät ne iltamat tähän loppu. Nettiä vaivaamalla löytää joka päivälle tilaisuuden tai kaksi, useimmille monta.

Kurpitsa on ihmisen pään
kuva, tuli on helvetistä.
(Wikimedia Commons)

Kurpitsalyhty **JA MUITA PALAVIA**

Halloweenia vietetään aina 31. lokakuuta, ja sen vietossa yhdistyy sekä kelttiläisiä että katolisia perinteitä. Samana päivänä keltit viettivät Samhain-juhlaa kasvukauden päätteeksi ja uuden vuoden alkajaisiksi.

Riitta Latvio

Samhain-iltojen prima motor on dosentti Katja Ritari.

Kirjoittaja Riitta Latvio on Suomen Keltologisen Seuran SFKS:n puheenjohtaja. Lasissa ei ole verta.

Katolisen kirkon vainajien muistopäivä eli pyhäinpäivä siirtyi toukokuulta marraskuun 1. päivään keskiajalla luultavasti juuri Samhainin vaikutuksesta, koska molemmat juhlat liittyvät kuolemaan. Pyhäinpäivää edeltävän päivän nimi oli **'All Hallow's Eve'** ("hallow" = pyhä), josta sana **halloween** juontuu.

Samhain-yönä (**Oíche Shamhna**) portit olivat auki yliluonnolliseen ja henkimaailmaan. Sen vuoksi perhettä ja kylää pyrittiin suojelemaan vihamielisiltä vierailta. Ajateltiin, että henkioliot saattoivat napata ihmisiä mukaansa ja vielä heidät **sìd**-kumpuihin. Tämän estämiseksi pukeuduttiin yliluonnollisiksi hahmoiksi tai eläimiksi pyrkien hämäämään henkiä. Pukeutuneet nuoret saattoivat kulkea talosta taloon vaatien ruokaa. Myös suvun vainajien uskottiin tulevan vierailulle Samhain-yönä. Jotta vainajat pysyisivät perheelle myötämielisinä, heille tuli varata tuolit tulisijan ääreen ja kattaa oma paikka ruokapöytään.

Myös tulen ajateltiin suojelevan vaaralliselta yliluonnolliselta, puhdistavan sekä symboloivan auringon lämpöä ja monet samhain-perinteet liittyvät tuleen. Keskiajalla tuona yönä poltettiin kokkoja ja ne piti sytyttää neitseellisesti uudesta alusta, hankaamalla puita yhteen. Ihmiset ja karja puhdistettiin kulkemalla kahden kokon välistä. Perheet sammuttivat kotinsa tulet ja sytyttivät ne uudelleen Samhain-kokosta. Kokosta otettu soihtu voitiin kuljettaa talon ympäri, jotta tuli puhdistaisi ja suojaisi talon väen tulevana vuonna. Kokosta otettuja tuhkia levitettiin myös laiturille suojaamaan karjaa. Moderneina aikoina kokkojen polttami-

nen on ollut tapana lähinnä Pohjois-Irlannissa, Walesissä ja Skotlannissa.

Koska Oíche Shamhna merkitsi kelttiläisen uuden vuoden alkua, monet Samhain-tavoista liittyivät tulevan vuoden ennustamiseen ja hyvän onnen varmistamiseen. Halloween-kokkojen avulla saatiin myös ennustaa. Jos kokkoon viskasi haituvan hiuksiaan, näki seuraavan yönä unessa tulevan rakastettunsa. Hiillokseen laitetuilla pähkinöillä taas pystyi ennustamaan tulisiko ihastuksen kohteesta sopiva puoliso. Jos pähkinät kuumentessaan pomppasivat erilleen, ei pari sopinut toisilleen, jos taas paloivat vierekkäin tuhkaksi, tulisi liitosta onnellinen.

BARMBRACK-LIMPPU TIETÄÄ

Toinen suosittu tapa oli piilottaa ruokaan erilaisia enteitä. **Barmbrack**-limppuihin leivottiin herne, tikku, pala riepua, kolikko ja sormus. Kenen palassa oli herne, ei pääsisi naimisiin sinä vuonna, kenellä tikku, hän joutuisi riitaiseen avioon. Riepu ennusti köyhyyttä, kolikko vaurautta ja sormus takasi häät tulevana vuonna. Nykyisin kaupoissa myytävissä barmbrack-limpuissa on lelusormus.

Omenapiirakkaan saatiin piilottaa kolikoita ennustamaan hyvää onnea. Helläsydämiset äidit tosin saattoivat varmistaa hyvän mielen kaikille lapsilleen laittamalla kolikon jokaiseen palaan...

Omenia käytettiin myös ennustamaan tulevaa. Joka

Brambrack-limpun sisään leivotaan jotakin, joka symboloi tulevaa vuotta. Mistä ihmiset olivatkaan kiinnostuneita: rakkaudesta, rikkaudesta, onnesta ja onnettomuudesta.

Kurpitsan sisällä palava tuli on ikuinen rangaistus, ilman huumorin häivääkään.

Samhain tunnetaan myös Ranskassa, onhan maan luoteiskulma vahvaa ja perinteistä kelttialuetta. Wikimedia Commons.

sai (ilman käsiä!) otettua ensimmäisen haukun lankaan ripustetusta omenasta, pääsisi seuraavaksi naimisiin. Erittäin suosituksessa halloween-leikissä saattoi saada selville tulevan rakastetun nimen. Ensin piti saada hampailla omena nostettua vettä täynnä olevasta pesuvadista. Omena piti sen jälkeen kuoria yhtenäiseksi nauhaksi ja heittää olkapään yli, jolloin nauha muodostaisi lattialle rakastetun alkukirjaimen.

Täällä Suomessa suosituin halloween-perinne on kenties kurpitsalyhty. Seuraavassa kerron tarinan siitä mikä **Jack-o'-Lantern** oikeasti oli:

"Jack oli olueeseen menevä seppä, joka juomisen lisäksi piti rahoistaan ja käytännön pilojen tekemisestä muille, joten montaa ystävää ei kitsaalla juopolla ollut.

Jackin maine kantautui jopa itsensä pirun korviin ja vanha vihtahousu nousi pätsistään Jackin juttusille. Jack ei tästä säikähtänyt, vaan joi pirun kanssa koko illan. Kun tuli lähdön aika, piru vaati, että Jackin piti maksaa lasku.

Jack oli kuitenkin ovela heppu ja sanoi, että vaihtaisi sielunsa kolikkoon, jolla saisi illan maksettua. Piru myöntyi ja muutti itsensä kolikoksi. Jack nappasi kolikon ja laittoi sen hopeakrusifiksin kanssa taskuunsa ja

häipyi paikalta. Piru joutui palaamaan tyhjin käsin helvettiin.

Piru kuitenkin palasi seuraavana yönä vaatimaan Jackin sielua. Jack suostui pirun vaatimukseen, mutta kysyi voisiko ottaa puusta yhden omenan ennen lähtöä tuomiolle. Se kävi ja he kiipesivät puuhun.

Päästyään puuhun Jack raapusti salamana ristin merkin joka puolelle runkoa, jolloin piru ei uskaltanut tulla alas. Jack sanoi, että ei päästäisi pirua puusta ennen kuin tämä lupaisi, että hän saisi elää elämänsä rauhasa loppuun.

Kun Jack sitten kuoli, hän meni taivaan portille, mutta siellä ei päästetty saitaa ilkimystä sisään, vaan hänet lähetettiin kolkuttamaan helvetin porttia.

Piru päästi röhönaurun ja toivotti Jackin tervetulleeksi paiskaamalla häntä punaisena palavana kekäleellä. Kekäle painui Jackin kalloon. Ja vielä nykyäänkin Jack kulkee maan päällä helvetin tuli loistaen tyhjiä silmänaukoista.

Kirjoittaja on Suomen Keltologisen Seuran puheenjohtaja.

Irish Music

FOLLOWS KEKKONEN

The times, they have a-changed. Traditional Irish working class music found its way to the traditional working class areas of Helsinki, to Juttutupa restaurant, bar and venue. This Corona year we did not have an Irish festival, but a wonderful concert, which looked and sounded just like one.

The Green Hope, Erik Suomela, Arto Pasio and Erkki Leppäkoski.

Our hostess Mary O' Hairi was as charming as always.

Before the wars, Helsinki was divided into a bourgeois south and west and a working class east, with only the narrow Long Bridge between the two realms. The bridge was constantly crossed – from the east – by the workers on their daily trips to work, but the others, they stayed safe on their southern side.

One of the earthquakes of Finnish politics was President Kekkonen's love

affair with the Social Democratic Party in the sixties. It was poetically described as "the crossing of the Long Bridge" – and Kekkonen definitely came from the southern and western part of the city.

Now, everything has changed. The Long Bridge is very short nowadays, short and broad. The old working class areas are now the realm of the young and well-to-do, as those who lived there

cannot afford their old surroundings anymore. The gray and brown one-floor wooden houses with their saunas and toilets outside have vanished.

Juttutupa, the venue of our almost-festival is situated in a castle-like granite building symbolizing the power of the political left and trade unions, on that side of the bridge. It still is a part of the workers "unions" houses. It is not posh,

Redhill Rats and Green Hope together on stage. Different styles, splendid music. And we enjoyed ourselves. In the middle Mary dressed as a man (white jacket), on the far right the master of the uilleann pipes, Heikki Kylkissalo.

The Redhill Rats is a genuine city band, full of energy. If you have a chance to hear them, don't miss it. Unless you are a hymns-only person, of course.

but a fine place with good food, good people and on the last Friday of September, good music. The Irish music crossed the Long Bridge! No earthquakes.

FROM THE CITY AND COUNTRY

In these dark times of Covid, climate change and populism (CCCP!) there is hope. In Juttutupa it took the form and colours of The Green Hope, a three-man band from the lovely town of Salo. By Helsinki standards, from the country.

But there are things about the Green Hope that anybody who knows anything about anything Irish should respect. First, they play traditional Irish music with a traditional Irish twist – and they play it well. If you go to a gig of theirs, don't expect anything punk-oriented or postmodern, just good down to earth Irish. And The Green Hope did not let us down, of course not. They know what they are doing. And like so many of the Irish groups, they were multi instrumentalists. Music is never boring when the musicians use the wide variety of Irish instruments.

There is a thing about the boys in the band that few people outside Salo know. Every spring, before St. Patrick's Day, there has been an Irish Festival in Salo. It would not have been possible without these musicians. Not just one concert but many, in restaurants, at the Kiva cultural house, in workplaces, at the City Hall, in kindergartens. Next year's programme is published in this issue.

The other band in our almost-festival was just the opposite, The Redhill Rats. Not opposite by their abilities in music, but in style. For those not familiar with the history of Helsinki, Redhill was the other working-class neighbourhood. It is Punavuori in Finnish, Rödborg in Swedish and Rööperi to any streetwise (formerly) young man.

The Redhill Rats hail from exactly here. Crossing the bridge was nothing special to them. But they brought with them a city inspired, strong and modern. Not from the green hills, but from the hustle and bustle of the big city.

Yes, we loved it!

Runoja kuin Dublinissa

Helsingissäkin aukesi mahdollisuus kunnan irkkuelämykseen, kun Frank Boyle ja Brendan Humphries kokosivat ympärilleen keskittyneiden kuulijoiden joukon Poems and Pints -iltaan Molly Malone´sin taikapiiriin.

Kuten tämän lehden alkupuolelta voi oppia, kirjalliset il-tamat ovat Dublinissa ja muuallakin Irlannissa pikemmin-kin sääntö kuin poikkeus. Aina silloin tällöin sellainen voi- daan kokea Helsingissäkin, ehkä joskus muuallakin Suo- messa. Tänä syksynä se oli taas mahdollista.

Ilman Frank Boylen ja Brendan Humphriesin ponniste- luja runoilat olisivat viime vuosina jääneet vähiin. Se olisi ollut iso vahinko. Nyt saimme elää **W.H. Audenin** ja monen muun runojen tunnelmissa, mukaan mahtuivat **Oscar Wilden** pidätys ja kaksi ennalta arvaamatonta, mutta sitäkin tunnetumpaa runoilijaa, **Robert O'Zimmerman** ja **Robert O' Frost**. Kummankaan irlantilaisia sukujuuria ei Suomessa tunnettu ennen kuin Frank Boyle ne eteemme loihti. Edellisen Nobelista ei ole muuten kulunut kuin rei- lut pari vuotta.

Pandemia aiheutti tietysti omat pulmansa, mutta mu- kaan olisi mahtunut enemmänkin kuuntelijoita. Englan- ninkielistä runoutta on turha väitellä: se tarttuu korviin siinä missä rock-lyriikkakin eikä sellaista kukaan karta. Iirin kieli on jo useimmille suomalaisille hiukan haasteellisem- paa, mutta sillä kielellä on yksi vahvuus: sanoja ei tarvitse ymmärtää ymmärtääkseen tunnelman.

Sade iski Molly Malone´sin ikkunoihin, ilta pimeni, kor- vat herkistyivät. Poems and Pints ei ole vain tilaisuus, se on etuoikeus. Ensi kerran keväällä, jos runon jumalattaret suovat.

Illan musiikillisesta annista vastasivat muuten Ants in the Pants. Upeaa, sekini.

Brandan Humphries ja Frank Boyle loivat taas kerran ikimuistaisen Pints and Poems -illan, suomeksi kai ryyppyjä ja runoja. Ryyppyjä saa mistä tahansa, mutta tätä kaksikkoa on ilo ja kunnia kuunnella. Olisiko meidänkin syytä palata aikaan, jolloin televisiot olivat keksimättä ja ihmiset kokoontuivat iltanuotioille kuuntelemaan tarinoita ja runoja? Se on yhä mahdollista, ainakin silloin tällöin.

Salo Irish vauhdissa

Pandemian takia kaikki on toisin kuin ennen. Siksi Salossaan ei valmistella perinteisiä Irlanti-päiviä, vaan ihan muuta ohjelmaa.

- Perinteisenä festivaaliviikonloppuna (26.–27.2.2021) Salossa pyritään järjestämään korvikkeeksi pari ravintolakonserttia Salo Irish -teemalla. Tämä edellyttää luonnollisesti, että ravintolat saavat tuolloin olla auki.
- **The Green Hope** -yhtyeen ohjelmassa on kesällä pihakonserttien sarja erityisryhmille. Vastaava sarja toteutettiin kesällä 2020 viidessä asumisyksikössä. Idea osoittautui jatkamisen arvoiseksi.
- Irlantilaista iltaa vietetään Salossa ravintolassa lokaussa 2021. Salo Irish ry järjestää esiintyvän yhtyeen. Ajankohta on perinteinen irkkumusiikin valtakunnallisen festivaalin tapahtuma-aika.
- The Green Hope (TGH) on aiemmin useana vuonna tutustuttanut koululaisia ja päiväkotilapsia irlantilaiseen kansanmusiikkiin. Tätä perinnettä pyritään jatkamaan myös syksyllä 2021. TGH jatkaa niin ikään irlantilaisen kansanmusiikin esittämistä myös keikoillaan ravintoloissa ym. keikkapaikoilla.

Salon kaupunki ja lukuisat yritykset jatkavat siis Salo Irish ry:n sponsoreina myös ensi vuonna, vaikka varsinainen festari siirtyykin. Irkkufestivaalin viesti iloisuudesta ja positiivisuudesta on ollut paikallisille kumppaneille keskeinen motiivi lähteä tapahtuman tueksi vuosi vuoden jälkeen. Irlannin Suomen suurlähetystö on niin ikään tukenut tapahtumaa. Koronaviruksen aiheuttaman poikkeustilan aikana keväällä 2020 nähtiin hyvin havainnollisesti, miten paljon elämästä puuttui, kun virus keväällä 2020 jyräsi edestään kaiken kulttuurin. Salo Irish ry pyrkii tekemään oman osuutensa pandemiasta huolimatta – mutta sen asettamissa rajoissa.

Kun kaikki oli vielä hyvin. Viime maaliskuun festarit olivat menestyksellisiä, ensi vuonna on muuta, kiitos pandemian.

Bloomsday Halikon Rikalanmäellä

Salossa tuotetaan Halikon Rikalanmäen historiallisessa maisemassa uudenlainen Bloomsday ensi kesäkuussa. Se on yhdistelmä kirjallisuutta ja kansanmusiikkia, niin suomalaista kuin irlantilaistakin. Kansanmusiikissa on paljon yhteistä, vaikka Euroopan eri kolkilta ollaankin.

Ilta aloitetaan Rikalan teatterivintillä. Luennon pitää Joyce-tutkija **Lauri Niskanen**. Esitys toteutuu tavalla tai toisella. Tapa yksi on se, että Niskanen puhuu vintillä niin kuin luennoitsija tavallisesti esiintyy. Mutta mikäli samana ajankohtana Italian Triestessä pidettävä suuri **James Joyce** -konferenssi toteutuu, Niskanen osallistuu konferenssiin. Tästä seuraa tapa kaksi: Niskanen tekee esityksensä zoomitse suorana paikan päältä Triestestä. Kuten tunnettua, James Joyce asui Triestessä ja aloitti Ulysses-romaaninsa kirjoittamisen siellä.

Bloomsday jatkuu kirjallisuusosion jälkeen suomalaisella kansanmusiikilla. **Turku Folks** -kokoonpano soittaa. Yhtyeessä on noin 40 musikanttia, jotka esiintyvät samalla ohjelmistolla myös Kaustinen Folk Festivalissa heinäkuussa 2021. Turku Folks soittaa Rikalanmäellä joko ulkona tai satteen sattuessa sisällä Rikalan Krouvi -ravintolassa.

TULE MUKAAN! JOIN US!

Liity Suomi-Irlanti-seuran jäseneksi.

Liittyminen on helppoa. Netistä löydät kotisivuiltamme suoran linkin sähköiseen liittymislomakkeeseen.

Jäsenmaksu on 22€/vuosi ensimmäiseltä ja 10€/vuosi seuraavilta saman talouden jäseniltä.

finnish-irish.fi/jasensivu

Become a member of the Finnish-Irish Society.

Joining is easy: just fill the e-form in the above address in the net.

The membership fee is 22€/p.a. for the first member of a household and 10€/p.a. for the next ones.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
velluk73@gmail.com

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson

Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances

Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary

Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman,
Leo Hesanto, Katja Ritari,
Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA KAIKILLE
JÄSENILLEMME!

Nollaig shona!

MERRY CHRISTMAS
AND A HAPPY NEW
YEAR TO ALL OUR
MEMBERS!

Tule tonttuilemaan ja visailemaan Irkkuhenkisesti

seuran perinteiseen pikkujouluun

5.12. alkaen klo 17

**Kannattaa tulla ajoissa, sillä rajoitusten mukaan
vain 20 ensimmäistä mahtuu mukaan!**

Tilaisuus on vain Suomi-Irlantiseuran jäsenille.

Tarjolla on erityisherkkuja, kuten
tietovisaa ja parasta irkkumusaa

by **Ants In the Pants**

Molly Malone's Irish Bar

Kaisaniemenkatu 1, Helsinki

Finnish Irish Society ry

